

ת"ד 4033/04/17 - מדינת ישראל נגד טובה קרבל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4033-04-17 מדינת ישראל נ' קרבל

לפני כבוד השופטת הגר אדרי	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשמת:	טובה קרבל
	ע"י עו"ד קוסטיקה

גזר דין

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלה הולכת רגל חבלות של ממש בדמות שברים באגן ובצלעות.

המדובר בנאשמת נורמטיבית, האוחזת ברישיון נהיגה משנת 1976 וזהו לה הכשל הראשון בכלל.

ניכר כי התנהלותה בדרכים תקינה.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 2, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

הצדדים הציגו הסדר מסגרת לפיו, המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת עונש פסילה בפועל בת 9 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית והסנגור רשאי לטעון ל- 5 חודשי פסילה בפועל בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית, בנוסף, עתרו במשותף לפסילה מותנית וקנס לשיקול דעת בימ"ש.

המאשימה טענה כי מקור ההסדר נעוץ בכשלים ראיתיים וכן בעברה התעבורתי הנקי של הנאשמת אולם, בשל העובדה כי המדובר בתאונה בה נגרמה חבלה של ממש, ביקשה לאמץ את הרף העליון של ההסדר. עוד ציינה כי פנתה אל הנפגעת אשר ציינה כי אין לה עמדה עונשית.

מנגד, עתר ב"כ הנאשמת לכבד את ההסדר ברף התחתון של המתחם. טען כי הנאשמת נהגת 42 שנים ללא כשל בנהיגתה. עוד טען כי התאונה היתה אירוע טראומתי עבור הנאשמת, אשר מטופלת עקב כך וכי מדובר בנאשמת נורמטיבית, מחנכת בישראל, מתנדבת בעמותות שכשלה אולם זה לא מאפיין אותה.

עוד טען ב"כ הנאשמת, כי לאורך התקופה, התעניינה במצבה הבריאותי של הנפגעת וכי אין לנפגעת עמדה עונשית לגביה.

ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את ההסדר ברף העליון שלו, אולם לא הביא תימוכין לבקשתו. אין תיאור באשר לחומרת תוצאות התאונה ולא הוגשו תמונות מתיק החקירה או תעודות רפואיות. חזקה על התביעה ששקלה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסדר מסגרת זה, בו רף הענישה המוסכם של רכיב הפסילה בפועל הינו בין 5-9 חודשי פסילה בפועל, בנוסף ליתר הרכיבים.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שהנאשמת בעלת עבר תעבורתי נקי בעודה נהגת 42 שנים ללא הרשעות בתעבורה כלל. מן העבר השני של המתרגם מעובדות כתב האישום עולה תמונה של תאונה שתוצאותיה לא קלות. אין בנמצא הסבר באשר לנסיבות קרות העבירה ומתוארת שרשרת עובדות אשר אין להתעלם מהן.

בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת, מצאתי אף לזקוף לזכותה את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ

הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה הרב ועברה התעבורתי הנקי, את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,500 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 21/6/18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 21/6/18 ועל הנאשמת להפקיד רישיון הנהיגה שלו במזכירות ביהמ"ש לתעבורה בשוקן עד השעה 12:00 ביום ההפקדה.

תשומת לב הנאשמת כי בלא שביצעה הפקדת רישיון הנהיגה בתאריך האמור, תיחשב כפסולה אולם מניין ימי הפסילה יחושב מיום ההפקדה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לנאשם וב"כ העתק גז"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.